

Dziennik rządowy.

dla

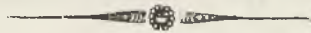
**kraju koronnego Galicyi i Łodomeryi z Księstwami
Ówieczimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.**

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część XXV.

Wydana i rozesłana dnia 8. Lutego 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. Februar 1854.

189.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 6. Września 1853,

wydane 1) do wszystkich Urzędów obwodowych i 2) do Magistratu lwowskiego, za równoczesnym udzieleniem odpisu Komisji gubernialnej w Krakowie, nadwornej Izbie obrachunkowej funduszów politycznych w Wiedniu i krajowej Izbie obrachunkowej,

którym ustanawia się cenę pijawek.

Ze względu na istniejące średnie ceny pijawek i na obecne stosunki handlu pijawkami, Rząd krajowy uznaje za stosowną niniejszemu postanowić, ażeby jedną do użytku przydatną pijawkę lekarską, aptekarzom do trzymania tego artykułu obowiązany, zaczawszy od 1. Października roku bieżącego, płacono przez cały rok bez względu na porę roku po 8. kr., mówić: po ośm krajearów monetą konwencyjną.

Urząd obwodowy (Magistrat) uwiadamia się o tém z odniesieniem się do rozporządzenia Rządu krajowego z dnia 11. Kwietnia 1845, l. 15960 (Zbiór ustaw prowinc. nr. 41. str. 286), którym cenę pijawek ostatni raz ustanowiono, z tym dodatkiem ku jego wiadomości i bezzwłocznemu zawiadomieniu o tém

do 1.

filialnego grona aptekarzów tamecznego obwodu, tudzież wszystkich w obwodzie zamieszkałych lekarzów i chirurgów,

do 2.

tutejszego głównego grona aptekarzów, tudzież wszystkich w stolicy praktykę wykonywających lekarzów i chirurgów,

do 1. i 2.

że lekarze na posadzie zostający troskliwie nad tém czuwać mają, ażeby aptekarze téj nowój taksy pijawek ściśle się trzymali.

Gołuchowski m. p.

190.

Rozporządzenie Namiestnika z dnia 10. Września 1853 *),

wydane do Przełożonych wszystkich obwodów, za równoczesnym udzieleniem odpisu Naczelnikowi Komisji gubernialnej w Krakowie, Dyrektorom Policji we Lwowie i Krakowie i Przełożonemu Magistratu lwowskiego,

którym zakaz noszenia kaszkietów uniformowych przy ubiorze cywilnym ponawia się, i noszenie tychże na głowie osobom prywatnym się zakazuje.

Reskryptem Rządu krajowego z dnia 28. Lipca r. b. l. 8752 (nr. 185. w Oddziale drugim, Części XXIII. Dziennika rządowego) zakazano stosownie

*) Zarazem proszono Prezydum Trybunału apelacyjnego i Naczelnika krajowej Dyrekcji skarbowej zaś krajowej władzy szkolnej zalecono, zakazać swoim podwładnym noszenie kaszkietów uniformowych przy ubiorze cywilnym.

189.

Verordnung des Landesguberniums vom 6. September 1853,

1. an sämtliche Kreisämter und 2. den Magistrat in Lemberg, unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an die Gubernial-Kommission in Krakau, die Hofbuchhaltung politischer Fonds in Wien und die Provinzial-Staatsbuchhaltung,

womit die **Taxe der Blutegel** festgesetzt wird.

Mit Rücksicht auf die erhobenen Durchschnittspreise der Blutegel und die derzeitigen Verhältnisse des Blutegelhandels, findet die Landesstelle hiemit zu bestimmen, daß ein Stück brauchbaren Medizinal-Blutegels den zur Haltung dieses Medizinal-Artikels verpflichteten Apothekern, vom 1. Oktober dieses Jahres angefangen, das ganze Jahr hindurch und ohne Rücksicht auf die Jahreszeit mit 8 kr., d. i.: Acht Kreuzer in Konventions-Münze zu vergüten sei.

Das Kreisamt (der Magistrat) wird hievon mit Beziehung auf den hierortigen Erlaß vom 11. April 1845 Z. 15960 (Provinzial-Gesetzsammlung Nr. 41, S. 286), mit welchem die Taxe der Blutegel zuletzt bestimmt wurde, mit dem Weisage zur eigenen Wissenschaft und fogleichen Verständigung

für 1.

des dortkreisigen Apotheker-Filial-Gremiums, dann aller im Kreise domicilirenden Aerzte und Wundärzte

für 2.

des hierortigen Apotheker-Haupt-Gremiums, dann aller in der Hauptstadt die Praxis ausübenden Aerzte und Wundärzte

für 1. und 2.

in die Kenntniß gesetzt, daß die genaue Beobachtung dieser neuen Blutegeltaxe von Seite der Apotheker durch die angestellten Sanitäts-Individuen sorgfältig zu überwachen sei.

Goluchowski m. p.

190.

Erlaß des Statthalters vom 10. September 1853*),

an sämtliche Kreisvorsteher, unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau, die Polizei-Direktoren in Lemberg und Krakau und den Magistratsvorsteher in Lemberg,

wodurch das **Verbot des Tragens der Uniformskappen zur Zivilkleidung** erneuert und das **Tragen derselben als Kopfbedeckung der Privatpersonen** untersagt wird.

Mit dem hierortigen Erlasse vom 28. Juli l. J. Z. 8752 (Nr. 185 in der zweiten Abtheilung XXIII. Stück des Landes-Regierungsblattes) wurde in Gemäßheit

*) Unter Einem ist auch das Appellations-Gerichts-Präsidium und der Vorsteher der Finanz-Landes-Direktion ersucht, dagegen die Landes-schulbehörde aufgefordert worden, dem unterstehenden Personale das Tragen der Uniformskappen zur Zivilkleidung zu untersagen.

do rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25go Lipca r. b. urzędnikom nosić kaszkiety uniformowe przy ubiorze cywilnym.

Pomimo tego zakazu zdarza się, że urzędnicy noszą kaszkiety uniformowe przy ubiorze cywilnym, i że nawet osoby, nie będące urzędnikami, jakoto: pisarze, oficyaliści domowi, studzy, leśniczy prywatni i t. d. noszą takie kaszkiety.

Aby temu nadużyciu tamę położyć, proszę WWMPana zakazać jak najsurowiej podwładnym urzędnikom noszenie kaszkietów uniformowych przy ubiorze cywilnym, a wykraczających przeciwko temu zakazowi karać dyscyplinarnie.; tudzież ogłosić w obwodzie, że takich kaszkietów osobom prywatnym nosić nie wolno, i że ktobykolwiek, nie będąc do tego upoważnionym, w taki kaszkiety się ubierał, prawniej ulegnie karze.

Wzywam tedy WWMPana, abyś nad zachowaniem niniejszego rozporządzenia czuwał, i z każdym przekroczeniem, któreby tylko doszło do Jego wiadomości, natychmiat według swego obowiązku najsurowiej postąpił.

Gołuchowski m. p.

191.

**Obwieszczenie Krakowskiej Komisji gubernialnej
z dnia 15. Września 1853,**

o pozwoleniu pobierania myta prywatnego od mostu nr. 4. w Staromieściu na gościńcu obwodowym Głogowskim.

Wysokie Ministerstwo Handlu, Przemysłowości i Budowli publicznych, w porozumieniu z wysokimi Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Skarbu, zezwoliło dekretem z dnia 16. Sierpnia 1852, l. 5685 H., obywatelowi ziemskiemu Włodzimierzowi Bobrownickiemu, aby w pomoc przyjętego przezeń obowiązku utrzymywania mostu nr. 4. w Staromieściu, na gościńcu obwodowym Głogowskim, tymczasowie przez lat pięć pobierał myto mostowe prywatne podług klasy I. taryfy dla myta skarbowego, t. j. upoważniło go do pobierania od każdej sztuki bydła pociągowego po 1. kr., od sztuki pędzonego bydła ciężkiego po $\frac{1}{2}$ kr., a od sztuki pędzonego bydła drobnego po $\frac{1}{4}$ kraje.

Gdy rzeczony obywatel ziemski most pomieniony całkiem wystawił, przeto wydaje mu się wraz i taryfę myta, i to do powszechniej podaje się wiadomości.

Mercandin m. p.

des Erlasses des hohen Ministeriums des Innern vom 25. Juli l. J. den Beamten das Tragen der Uniformskappen zur Zivillleidung untersagt.

Ungeachtet dieses Verbotes haben sich Fälle ergeben, daß Beamte noch Uniformskappen zur Zivillleidung tragen, und daß selbst Personen, welche dem Beamtenstande nicht angehören, als Schreiber, Hausbeamte, Diener, Privatsförster u. s. w. sich dieser Uniformskappen als Kopfbedeckung bedienen.

Um diesem Mißbrauche Schranken zu setzen, ersuche ich Euer Wohlgeboren dem unterstehenden Personale das Tragen von Uniformskappen zur Zivillleidung strengstens zu untersagen und gegen die dagegen Handelnden im Disziplinarwege zu verfahren; ferner im Kreise zu verlautbaren, daß das Tragen von Uniformskappen Privatpersonen nicht gestattet sei, und daß jene, welche sich dieser Kopfbedeckung unbefugt bedienen sollten, der gesetzlichen Ahndung verfallen würden.

Euer Wohlgeboren werden ersucht, die Befolgung dieser Anordnung zu überwachen, und über jeden zu Ihrer Kenntniß gelangenden Uebertretungsfall sogleich die strengste Amtshandlung eintreten zu lassen.

Goluchowski m. p.

191.

Kundmachung der Krakauer Gubernial-Kommission vom 15. September 1853,

über die Bewilligung einer Privatmaut für die im Zuge der Glogower Kreisstraße befindliche Brücke Nr. 4 in Staromieście.

Das hohe Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat im Einvernehmen mit den hohen Ministerien des Innern und der Finanzen mit dem Erlasse vom 16. August 1852 Z. 5685 G. dem Grundbesitzer Wladimir von Bobrownicki, behufs der von ihm übernommenen Erhaltung der im Zuge der Glogower Kreisstraße befindlichen Brücke Nr. 4 in Staromieście, eine Privat-Brückenmaut provisorisch auf fünf Jahre nach der ersten Klasse des Merarial-Brückenmauttarifes, d. i. mit dem Rechte zur Erhebung von 1 Kreuzer von jedem Stück Zugvieh, $\frac{1}{2}$ kr. vom schweren Triebvieh und $\frac{1}{4}$ vom Stück kleineren Triebvieh zu bewilligen befunden.

Nachdem der genannte Grundbesitzer die Brücke vollständig hergestellt hat, wird ihm unter Einem der Mauttarif ausgefertigt und dieses zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Mercandin m. p.

Obwieszczenie c. k. Rządu krajowego z dnia 7. Października 1853, zawierające postanowienia o wymiarze i opłacie podatku od dochodu w roku administracyjnym 1854.

Podług ogłoszonego Dziennikiem Państwa i przez Urzędy obwodowe najwyższego patentu z dnia 6. Września 1853 (Dziennik rządowy, oddział pierwszy, część XII., nr. 177.) podatek od dochodu ma być w tym samym wymiarze i podług postanowień, jakie na rok administracyjny 1853 przepisane były, także w roku administracyjnym 1854 opłacany.

Ze względu atoli na okoliczność, że zasady wymiaru podatku od dochodu, jakie na rok administracyjny 1853 są wytknięte, nie mogą być w całości zastosowane do opodatkowania na rok administracyjny 1854, wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu postanowiło według rozporządzenia z dnia 14. Września 1853 l. 14844/M. S., co następuje:

1. Zeznaniom (fasyom) dochodu klasy I. na rok administracyjny 1854 dochody i wydatki z lat 1851, 1852 i 1853 służyć mają za podstawę wyrachowania wynikającego czystego dochodu w przecięciu.

2. Postanowienia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849 o poborze podatku dochodowego od stałych dochodów klasy II. mają być zastosowane także do ilości tychże dochodów, przypadających za rok, który się dnia 1. Listopada 1853 zaczyna a dnia 31. Października 1854 kończy.

3. Prowizye i dochody (renty) klasy III., do których zeznania (fasyonowania) wierzyciel obowiązany, zeznane być mają na rok administracyjny 1854 podług stanu majątku i dochodu z dnia 31. Października 1853.

4. Pobór, rozpoznanie i sprawdzenie zeznań (fasyj) i doniesień w przedmiocie podatku dochodowego, tudzież oznaczenie należytości podatkowej będzie, dopokąd nowo zaprowadzić się mające polityczne władze powiatowe i obwodowe w czynność nie wejdą, rzeczą powiatowych komisyj, dla podatku dochodowego teraz istniejących. Jakie postępowanie w tym względzie, po wprowadzeniu nowych władz w czynność, zachować będzie należało, to w swoim czasie podanym będzie do powszechnej wiadomości.

5. Rozstrzyganie w rzeczach rekursów, zakładanych przeciw wymiarowi podatku w pierwszych instancyach na rok administracyjny 1854 należy, dopóki nowe władze polityczne w czynność wprowadzone nie będą, jak dotąd, do istniejącej krajowej komisji, dla podatku dochodowego wyznaczonej.

6. Dla wnoszenia zeznań (fasyj) dochodu i doniesień o stałych dochodach wyznacza się, z odniesieniem się do §. 32. najwyższego patentu z dnia 29go Października 1849, i do postanowień przepisu wykonawczego z dnia 11. Stycznia 1850, termin do końca Grudnia 1853.

Rundmachung des Landesguberniums vom 7. Oktober 1853,
 enthaltend die Bestimmungen über die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer im Verwaltungsjahre 1854.

Nach dem durch das Reichs-Gesetzblatt und im Wege der Kreisämter kundgemachten Allerhöchsten Patente vom 6. September 1853. (Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, XLI. Stück, Nr. 177) ist die Einkommensteuer in dem Ausmaße und nach den Bestimmungen, die für das Verwaltungsjahr 1853 vorgeschrieben wurden, auch im Verwaltungsjahre 1854 zu entrichten.

In Anbetracht des Umstandes jedoch, daß die vorgezeichneten Grundlagen zur Bemessung der Einkommensteuer für das Verwaltungsjahr 1853 nicht auch ganz für die Besteuerung des Verwaltungsjahres 1854 in Anwendung kommen können, hat das hohe k. k. Finanzministerium laut Erlasses vom 14. September 1853 Z. 14844 F. M. Folgendes verordnet:

1. Den Bekenntnissen über das Einkommen der ersten Klasse für das Verwaltungsjahr 1854 sind die Erträgnisse und Ausgaben der Jahre 1851, 1852 und 1853 zur Ermittlung des sich ergebenden reinen Durchschnitts-Erträgnisses zum Grunde zu legen.

2. Die Anordnungen der §§. 21 und 22 des Allerhöchsten Patentes vom 29. Oktober 1849 über die Einhebung der Einkommensteuer von den stehenden Bezügen der zweiten Klasse sind auch auf die an solchen Bezügen für das Jahr, das mit 1. November 1853 beginnt und am 31. Oktober 1854 endet, fälligen Beträge anzuwenden.

3. Die Zinsen und Renten der dritten Klasse, welche der Verpflichtung des Gläubigers zur Einbekennung unterliegen, sind für das Verwaltungsjahr 1854 nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. Oktober 1853 einzubekennen.

4. Die Uebernahme, Prüfung und Richtigstellung der Bekenntnisse und Anzeigen für die Einkommensteuer, dann die Festsetzung der Steuergebüßr liegt, so lange die neu zu errichtenden politischen Bezirks- und Kreisbehörden nicht in Wirksamkeit treten, den dormalen bestehenden Einkommensteuer-Bezirks-Kommissionen ob. Welches Verfahren dießfalls nach erfolgter Aktivirung der neuen Behörden zu beobachten seyn werde, wird seiner Zeit zur öffentlichen Kenntniß gebracht werden.

5. Die Entscheidung über die Rekurse gegen die Steuerbemessung der ersten Instanzen für das Verwaltungsjahr 1854 steht bis zur Aktivirung der neuen politischen Behörden, wie bisher, der dormal bestehenden Einkommensteuer-Landes-Kommission zu.

6. Zur Ueberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über stehende Bezüge wird mit Beziehung auf den §. 32 des Allerhöchsten Patentes vom 29. Oktober 1849 und die Bestimmungen der Vollzugs-Vorschrift vom 11. Jänner 1850 die Frist bis Ende Dezember 1853 bestimmt.

**Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 26. Października 1853,
o zniesieniu c. k. handlowego Urzędu stempowego w Myślenicach,
obwodzie wadowickim.**

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 5. Września 1853 l. 34223/2301 zniesiono c. k. handlowy Urząd stempowy w Myślenicach, obwodzie wadowickim, jako niepotrzebny.

Co do powszechnej wiadomości podaje się.

Gołuchowski m. p

193.

**Kundmachung des Landesguberniums vom 26. Oktober 1853,
wegen Auflassung des k. k. Kommerzial- Stempelamtes zu Myslenice, Wadowizer
Kreises.**

Zu Folge hohen Finanzministerial-Erlasses vom 5. September 1853 Zahl
34223/2301 ist das k. k. Kommerzial- Stempelamt zu Myslenice, Wadowizer Krei-
ses, als entbehrlich aufgehoben worden.

Was zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski m. p.

